

WALDWERK - RABŠTEJN ZECHSTEIN WESERFLUG

Většina zná České Švýcarsko jako pohodovou turistickou oblast, kam jezdí lidé načerpat své síly do dalších dnů. Málo kdo ví, že si tuto část Děčínska vybrali nacisté jako vhodné místo pro výrobu zbraní a kde i jejich vědci pracovali na tom, jak neefektivněji odstranit ze světa skupinu lidí s jiným náboženským přesvědčením, s jinou barvou očí, vlasů či kůže. Generálmajor dr. ing. Hans Kammler byl jeden z nejmocnějších mužů třetí říše a v r.1945 asi nejmocnější ze všech nacistických dosti. Ke Kammlerovi Hitler vzhlížel s nadějí, že to bude právě on, kdo odvrátí porážku říše. Byl jedním z generálů, kterého Spojenci chtěli dostat za každou cenu, ale ne aby ho soudili, ale aby využili jeho potenciál odborných znalostí a zkušeností. Pohádkám, že se zastřelil, nebo že ho zastřelil jeden z blízkých spolupracovníků, nevěří snad nikdo z normálně uvažujících lidí. Čtyři, šest nebo devět verzí jeho úmrtí podporují tvrzení, že skutečně skončil v americké náruči.

Právě jeho osoba stála u realizace „záračných zbraní“. Po ustavení Jägerstabu, kde Speer byl jen formálním šéfem, jeho oddělení vybralo 170 míst v Evropě, kde se v přísném utajení, v nově vybudovaných továrnách, měly vyvíjet a vyrábět zbraně s tou nejničivější silou. Němečtí geologové určili, že i Hřensko má být tím vhodným místem pro realizaci Kammlerových plánů. Podzemní továrna přímo na hranicích byla označena organizačním řádem RMfRuK jako Kuno. Na projektech a po dobu výstavby byla označena jako Cuno. Všechny tři továrny Kuno 1, Kuno 2 a později i Kuno (v projektech Cuno) měly jedno společné, letadla Me 262. Objekt Kuno/Cuno vznikl až jako poslední a byl určený k repasi proudových motorů Jumo 004B. Hřensko bylo strategické místo. Nedaleko se nacházela vhodná letiště Žatec, Praha, Drážďany, odkud mohly startovat nejmodernější a nejrychlejší letadla na světě Me 262. V blízkosti byl i dodavatel motorů a montážní závody. Do Dessau (výrobce motorů Jumo 004B) a do montážních závodů v Českých Budějovicích, Regensburgu, Obertraublingu je přibližně stejná vzdálenost - 250km. Do Drážďan, kde byl sklad ND pro motory, je jen 50km. Nemalou roli při výběru městečka na hranici sehrála také důležitá Kammlerova zpráva. Uváděla, že údržba Me 262 vyžaduje vzdělanější a speciálně vybraný personál, který je nutné hledat ve velkých městech, což vlakové spojení s Hřenskem umožňovalo. Urychlené nasazení těchto strojů do vzdušných soubojů s ještě neukončeným vývojem, dohady mezi Hitlerem, gen. Milchem a prof.ing.Messerschmittem, nedostatek zkušených pilotů ke konci války a jejich továrny Kuno/Cuno je obsáhlé téma.

Do Hřenska se Němci rozhodli přesunout i jejich genocidní Kriminalstisko-biologický institut KBI, ze speciálního útvaru RSHA č.V. Zkráceně se mu říkalo Institut smrti. V přísném utajení se institut 21.12.1943 začal přesouvat z Berlína Werderscher Markt čp.5 a 6 do Hřenska. Přesun byl proveden na základě přímého rozkazu samotného velitele gestapa Himmlera, pod kterého RSHA spadalo. Pracovali zde vědci, kteří se zabývali antropologickými a genealogickými studiemi, populací cikánského etnika, sterilizací žen apod. Útvar řídil dr. Robert Knight, odborník na rasovou problematiku. Často byl využíván Göringem, když považoval za důležité, aby některý z jeho nepostradatelných mužů nebyl žid, viz gen.E.Milch. Podobné to bylo i u některých osob zabývajících se raketovým výzkumem.

Úplně jiným typem německého vědce, který v meziválečné době ve Hřensku pracoval, byl Dr.-Ing.Erich Julius Clar, jenž se zde i narodil. Byl jeden z mála vědců, kterému nacisté umožnili pracovat ve své soukromé laboratoři. Objevitel polycyklických uhlovodíků (zakladatel nanotechnologie) a první, kdo doložil karcinogenitu v cigaretovém kouři. Údajně i během války spolupracoval s vědci z Velké Británie. Hned po válce se odstěhoval do Skotska. V 84 letech zemřel ve Španělsku a až po smrti byl odměňován řadou vědeckých vyznamenání.

Hřensko bylo i místem, kam se ke konci války stahoval archiv SS, aby pak byl postupně odvážen do Prahy. Nelze opomenout i jednu nevyjasněnou havárii letadla Luftwaffe, kdy letadlo Ju52/3mg4e z I.TG3 o hmotnosti 7 tun, to těsně před koncem války, napálilo do skalního masivu Stříbrných stěn ve Hřensku. Nikdo v přelidněném Hřensku nic neslyšel, neviděl. Pohřbené osoby, údajně posádka, nemá identifikační známky. Letadlo shořelo, ale fotografie vypovídá, že to není pravda. V policejních hlášeních jsou uváděné rozdílné počty osob a různé typy letadel.

Na jiném místě v Českém Švýcarsku, v Rabštejně, se nacházel další válečný projekt, který byl v utajeném režimu označený jako Zeichstein. Mezi továrními budovami a štolami protéká říčka Kamenice, po které se pak níže po proudu plaví turisté na lodičkách v hřenských soutěskách. Jedná se o rozsáhlý komplex budov včetně podzemních štol. Součástí jsou i ubytovací prostory pro ženy a muže, kteří zde byli věznění. Malému počtu lidí, to jsou jen ti, co si jejich mysl uvědomuje jaká zvěrstva dokázal Němec ve II.světové válce napáchat, je místo známé jako koncentrační tábor. Některé objekty v prostoru plnily i funkci zajateckého, pracovního a internačního tábora. Věznili se zde lidé z velké části Evropy, ale i ze Spojených států. Z USA to bylo cca 110 vojáků americké armády, kteří sem byli nasazeni na práci. Američané byli na tom zdravotně lépe, údajně se jednalo o vojáky ve stáří 20-25 let zajatých v Ardénách. Měli nahradit vyhladovělé a vysílené vězně, kteří nemohli plnit vysoké pracovní nasazení. Vězni sem byli dováženi z koncentračních táborů Flossenbürg a Dachau. Vysílení a nemohoucí, kteří neskončili v místní márnici, měli to „šťěstí“, že byli odvezeni zpět do jednoho z výše uvedených koncentračních táborů.

Jednou ze záhad Zechsteinu je jeho výroba. Duchovním otcem Zechsteinu byl H.Kammler, už to vzbuzuje podezření, že se zde mohly vyrábět a vyvíjet důležité moderní zbraně nebo jejich komponenty. I dnes, když polorozbořený areál navštívíte a na vlastní oči uvidíte zbylou část výrobních prostor, nemůžete se spokojit s tím, co je o výrobním programu doposud uváděno. Pozoruhodností jsou obráběcí a lisovací stroje, údajně se jednalo o velmi málo opotřebené stroje - jen s 10% opotřebením, to vede k závěru, že se zde nemohlo jednat o nenáročnou výrobu. Lis Müller 500t, Simpel-Kamp 2000t a 55 kusů dalších lisů společně s velkým počtem obráběcích strojů si vyžaduje i větší počet odborně vzdělaných technologů, konstruktérů, metalurgů a kontrolorů s velkým množstvím technické dokumentace. Uváděné výrobky jako jsou barážové zařízení Kutonase, křídla pro letadla Junkers a údajně trupy pro Fw 190 i výroba helikoptery Fa 223 si vyžadují minimum obráběcích operací. Jägerprogram - znamenalo uvolnění výrobních kapacit ve prospěch nových moderních zbraní jako byly proudová letadla, rakety i nové tanky, proto nelze vyloučit, že v Zechsteinu se nevyráběly a nevyvíjely „Wunderwaffe“. V současné době Zeichstein poutá zvýšenou pozornost badatelů. Důvodem je nedávný mediálně proslavený objev dalších podzemních prostor v podobné rakouské podzemní továrně. Rakouské prostory mají plochu 50 000m², což je o 40% méně proti plánovaným rabštejnským 82 500m². Údajně se v Rabštejně zrealizovalo jen 17 530m². Ale kdo ví, zda je to konečné číslo, neboť několik triviálních výpočtů zpochybňují už takhle „malé“ množství vytěžené horniny a její dopravy ze štol v daném čase. Jiná technologie dobývání, než pneumatickými kladivý s vrtacími tyčemi s běžně užívanou trhací technikou a s dopravou pomocí maloobjemových vyklápěcích vozíků včetně lidské kapacity koncentračního a pracovního tábora, rovněž i jiná nákladní auta, než nad 4t, nejsou známa. Neexistovala žádná metoda „Drill and blast“, žádné Salzgittery, žádné Komatsu, žádné Tatra 158 8x8...

V neposlední řadě, jen 15km od Rabštejna přímo v Děčíně, byla pod dohledem RLM postavena významná raketová továrna Schmiddingwerke a výzkumné materiálové středisko slitin Krupp Essen dr.Curta Acteho. Essenská filiálka se zabývala unikátním vývojem vysokopevnostních slitin, tzv.slinutých karbidů. Jednalo se o revoluční materiály v oblasti řezných nástrojů. Bez těchto nástrojů by nebylo možné např. zrychlit dobývání surovin (štol) nebo obrábět nové vysokopevnostní a vysokoteplotní slitiny pro nové raketové zbraně. Schmiddingwerke byl dodavatelem raketových motorů, např. pro letadlo s kolmým startem Bachem Ba 349, které se čtyřmi jeho pomocnými raketovými motory dosahovalo výšky 14 km/min. Nebo to byla raketa Henschel Hs 117 Schmetterling, nesymetrická raketa, sofistikovaně naváděná na cíl, dosahovala pomocí motorů Schmidding 1 400km/h s dostupem 11km. Také je měly elektronicky řízené bomby pro zneškodňování námořních plavidel Henschel Hs 293 i střely země-vzduch Henschel Hs 298. Po válce byla firma okamžitě obsazena ruskými vědeckými pracovníky. Někteří bývalí zaměstnanci a nově vybraní čeští pracovníci dostali nabídku odstěhovat se za pokračujícím projektem do SSSR a podílet se na dalším vývoji. O tom jakou důležitost měl pro Sovětský svaz závod Schmidding a odd. R svědčí nalezený zápis, kde generál Nosál okamžitě, hned 09.05.45 vydává rozkaz nucené správy. Podobné je to i u Weserflugu Rabštejn, tam je realizace zajištěná ještě rychlejší 08.05.1945.